

Referat despre pictura in era neolitica - a doua parte

Cu o forta de redare realista exceptionala este reprezentata miscarea. La fel si vigoarea fizica a barbatului, arcasul in actiune, omul in nenumarate atitudini posibile, dar mai ales miscarea.

In cadrul acestui realism figurativ in acelasi timp vizual si conceptual impresia coplesitoare de spontaneitate, de dinamism, este obtinuta si cu procedee (am zice) expresioniste, cum sunt: lungimea mult exagerata a picioarelor omului care alearga, subtirimea nenaturala a torsului barbatului, reprezentarea sagetii in zbor; procedee care, impinse apoi la extrem, vor degenera in schematism. Expresivitatea actiunii de un dinamism extrem culmineaza in scenele de lupta (Morella la Vieja, Spania), cu figuri desenate schematic, mult stilizate, siluete de-a dreptul filidiforme, desfasurand o mare varietate de miscari, totul concentrand impresia asupra efectului de ansamblu al grupului de figuri.

Fara andoiala ca si aceste figuri aveau o anumita functie magica, erau legate de un act de cult. Dar in acelasi timp, grija cu care uneori sunt executate arata ca artistul urma sa realizeze si efectul placerii estetice. Esentialmente, functia acestei arte era desigur cea magica, scopul ei mai raminea inca legat de vanatoare, de o practica magica menita sa-si exercite efectul asupra animalului vanat. Numai ca acum, in noile conditii de viata materiala a epocii neolitice (si in mezolitic) omul nu mai este atat de dependent de conditia vanatu-lui.

Ca atare, interesul pictorului se transfera de la animal asupra omului. Constiinta noii sale situatii, constiinta superioritatii sale nete asupra lumii animale, a relativei sale independente de sursa de existenta naturala oferita de vanat, a fost o cucerire spirituala atat de importanta incat n-a putut sa nu determine o profunda mutatie si in constiinta deci si in inspiratia sa artistica.

Si (cum observa Acanfora) aceasta mutatie a fost atat de importanta, incat a ajuns sa creeze o exaltare aproape euforica a caracterelor umane; o exaltare care ajunge sa altereze, in functie ideologica, si caracterele realiste ale figurii omenesti.

Atentia pictorului epocii neolitice (si mezolitice) este deci concentrata asupra compozitiei narative si asupra omului. Protagonistul acestei picturi noi este omul. In reprezentarea lui artistul tine sa ii accentueze forta, curajul, agilitatea, minuirea perfecta a arcului, fara a omite totusi pericolul mortal care il pandeste. In felul acesta, consemnand intimplari din trecut, evenimente din viata grupului, arta devine si narativa.